

el repàs | MARCIS GENIS

El 2003, el tercer any més calent dels últims segles

● A l'hora de fer balanços sobre l'any que s'acaba i les basses que anem establint per a les generacions futures el resultat és que deixarem una herència força patètica. L'home no s'ha esforçat gaire per deixar un planeta en condicions i les polítiques governamentals per posar remei a la contaminació no s'apliquen correctament, per damunt de tot prevalen els interessos econòmics.

Les dades, però, són alarmants, aquest any 2003 que ara acaba ha estat el tercer més calent dels últims segles, segons l'informe emès per l'Organització Meteorològica Mundial (OMM), un organisme especialitzat en l'estudi del clima i que depèn de les Nacions Unides. És a dir, les temperatures mitjanes del 2003 ocupen el tercer lloc entre les més elevades des del 1861. Tenint en compte el fred que ha començat a fer aquests dies d'entrada d'hivern les dades de l'OMM poden xocar i fins i tot hi pot haver algú que les pot qualificar d'exagerades, però la realitat és que durant el 2003 la temperatura mundial a la superfície del planeta ha superat en més de 0,45 graus la mitjana anual que es va registrar entre el 1961 i el 1990. L'increment de la temperatura

La capella de Sant Coloman, a Bavària, on després d'un estiu molt calent finalment ha arribat la neu. / EFE.

mundial al llarg del segle XX ha estat superior a 0,6 graus. Només cal que recordem que durant els mesos de juny, juliol i agost a Europa van experimentar una onada de calor sense precedents, amb temperatures superiors als 40 graus.

A l'Estat espanyol, a l'Estat francès, Itàlia, Holanda, Portugal i a la Gran Bretanya es van atribuir

més de 21.000 morts a aquesta onada de calor implacable, també a alguns països d'Europa central i oriental en van rebre les conseqüències en forma d'incendis forestals de gran intensitat, que al continent americà van devastar àmplies regions dels EUA, especialment a Califòrnia, i el Canadà.

Als Alps la mitjana de pèrdua de gruix dels glaciers va ser gairebé

de tres metres. A l'Índia, el Pakistan i Bangladesh, l'onada de calor premonsonià va portar temperatures màximes d'entre 45 i 49 graus.

El monsoà asiàtic va provocar greus inundacions al Pakistan, al Nepal i a Bangladesh. El riu Ganges va arribar al nivell màxim des del 1975 i va provocar inundacions que van causar centenars de morts,

però les pluges monsoniques també van provocar inundacions a la Xina que van deixar uns dos mil morts, i així podríem anar repassant, aquest any en què també el nombre d'huracans, tifons i ciclons tropicals ha estat més superior del normal. En vista d'aquest panorama, força desolador, caldria que els polítics es prenguessin més seriosament les iniciatives mediantamentals previstes en el Protocol de Kyoto, especialment les grans potències com els EUA i Rússia, que són els principals països contaminants del planeta. A l'Estat i per la proximitat de la campanya electoral de les eleccions del març caldrà exigir als candidats que es comprometin a complir els compromisos adquirits en el Protocol de Kyoto sobre el canvi climàtic i a reduir considerablement els nivells d'emissió de productes contaminants a l'atmosfera. Es tracta només d'aturar la guerra declarada sense treva contra el planeta, la situació vital del qual empitjora cada dia que passa. El 2004 és un any en què podem exigir a aquells que aspiren a governar que adoptin compromisos amb els drets humans, la lluita contra la pobresa i el respecte del medi ambient.